

DE STRIJD OM TROJE

TONEELSTUK VOOR DE VIJFDE KLAS

samengesteld en bewerkt door

LEO VAN NOORT

ROLVERDELING

verbindende teksten spreken in hexameters

- Hermes, boodschapper der goden
Hekuba, koningin van Troje en vrouw van koning Priamus
dienares, dienares van Hekuba
priesteres, priesteres van de tempel van Apollo
Priamus, koning van Troje
Eris, godin van de tweedracht, krijgsgodin
Aphrodite, godin van de liefde
Hera, voornaamste godin, echtgenote van Zeus
Pallas Athene, godin van de wijsheid, dochter van Zeus
Zeus, oppergod
Paris, zoon van koning Priamus, tweelingbroer van Cassandra
Cassandra, dochter van koning Priamus, tweelingzus van Paris
Hektor, oudste zoon van koning Priamus
Andromache, echtgenote van Hektor
Oinone, eerste echtgenote van Paris
Odysseus, achaische vorst, zeevaarder en vriend van koning Priamus
Helena, koningin van Sparta, tweede echtgenote van Paris
Achilles, zoon van Thetis en Peleus, achaische vorst en held
Thetis, zeenimf, dochter van Nereus en moeder van Achilles
Menelaos, koning van Sparta, broer van Agamemnon
Apollo, zonnegod
Patroklos, beste vriend van Achilles
Ajax, achaische vorst en held
Iris, bode van de goden
Sinon, spion van de Achaiërs
Pandaros, boogschutter van Troje

DE STRIJD OM TROJE

(speeltijd ca. 80 minuten)

inleiding

Zie Troje de machtige stad aan de glooiende voet van de Ida.
De toppen van't hoge gebergte zien neer op de poorten en muren
van de vesting, sterk en onneembaar, met de hulp van Poseidon gebouwd.
Gesticht werd de stad door Ilos, welwillend begunstigd door Zeus,
Laomedon maakt Troje tot burcht, maar bedriegt de helpende goden.
Apollo, Poseidon, Athene, hun wraak zal Troye treffen
en ook Hera haat de Trojanen, het noodlot komt over de stad.
Troje wordt machtig en rijk, de dikke onneembare muren
omsluiten onmeet'lijke rijkdom en de godd'lijke wraak lijkt geweken.
Maar goden vergeten geen smaad en wachten, hun tijd zal komen,
dan wordt de strijd gestreden waarin Troje ten onder zal gaan.

bij de geboorte van Paris

paleis van koning Priamus, Hekuba slaapt

Hermes: Ik, Hermes, bode der goden, ben door Zeus naar Troje gezonden
om koning Priamus te berichten over het lot der stad, dat is verbonden
met het kind van vrouwe Hekuba, dat weldra wordt geboren.
Ik zal het haar tonen in een droom, ik zal die zo angstig verstoren,
dat de boodschap der goden duidelijk is te verstaan.
Want naar de wil der goden zal het de mensen op aarde vergaan.

Hekuba schrikt wakker

Hekuba: Brand!...Het huis staat in brand!...De stad staat in brand!

dienares: Vrouwe, wat is er, waar is de brand? Wat is er aan de hand?

Hekuba: Ik droomde over brand...wat bedreigt ons, welke gevaren?
Roep de koning...en de priesteres, die kan dit misschien verklaren!

Priamus en priesteres komen binnen

priesteres: Vrede aan allen, moge de wijsheid der goden u verlichten.
Vertel mij uw droom, dan duid ik wat zij u willen berichten.

Hekuba: Ik droomde.....mij was een zoon geboren ...er was ook een god bij...
hij stond plotseling in het vertrek....naast mij...
Hij ging naar de wieg...daar bij die muur.
Hij nam hem op, het kind ging lopen en rondom hem was laaiend vuur.
Waar hij liep begon het te branden, het paleis, de hele stad.

priesteres: Ik zal zien of ik kan duiden welke boodschap uw droom bevat.
de priesteres werpt de tekens en bestudeert deze
De bode der goden sprak tot u - het kind draagt een lot vol rampspoed,
het zal Troje te gronde richten - de stad gaat de ondergang tegemoet!

Priamus: Is het noodlot af te wenden, of kunnen wij het ontlopen?

priesteres: Dat lieten de goden niet weten, maar het noodlot is niet af te kopen.

Priamus: Zodra het kind geboren is, wordt het te vondeling gelegd!

Hekuba: Nee, dat niet, het was maar een droom! Ach, had ik maar niets gezegd!

Priamus: Het was een waarschuwing van Hermes. Zoals ik sprak, gebeurt het!
Als koning van Troje is mijn wil hier wet!

alle drie af

dienares: Vrouwe Hekuba was boos en voelde zich verloren,
maar niet lang daarna werden er een jongen en een meisje geboren.
Er is een tweeling geboren, werd koning Priamus verteld.
Die was toch vertederd en het vonnis dat hij had geveld
werd verlicht, hij zwichtte voort smeken en gaf zijn zoontje mee
naar een herder in de bergen, waar graasde 's konings vee.
Zo werd zijn zoontje Paris ver van Troje gebracht
en hij groeide daar op tot een jongeling groot van schoonheid en kracht.

de twistappel

het paleis van Zeus, goden en godinnen vieren feest

Ver op de hoge Olympos was een feestmaal bereid voor de goden,
zij vierden de bruiloft van Peleus en waren daar vrolijk bijeen.
Maar één kwam de vreugde verstoren, 't was Eris, godin van de tweedracht,
een glanzende gouden appel wierp zij in het feestgewoel neer.
De appel was sierlijk beschreven: VOOR DE MOOISTE stond op de vrucht.

Aphrodite raapt de gouden appel op

Aphrodite: VOOR DE MOOISTE staat hier geschreven, dan is deze appel voor mij!

Pallas Athene: Al zijt gij godin van de liefde, voor mij moet uw schoonheid opzij.

Hera: Ook ik reken mij tot de mooiste, gij hebt het beiden mis,
maar wij zullen Zeus gaan vragen voor wie die appel is.

gedrieën naar Zeus

Verheven Zeus zegt gij wier schoonheid u het meest bekoort,
deze appel wordt haar geschonken, ik wed dat hij mij toebehoort.

Pallas Athene: Nee, die appel behoort mij toe!

Aphrodite: Nee mij!

Zeus: Ik wil hierin geen uitspraak doen, ik kan hier tweedracht missen!
Kies een aardse sterveling die hierin zal beslissen.

de drie godinnen overleggen zachtjes samen

Pallas Athene: Wij zullen naar Paris gaan en hem vragen een oordeel te vellen.

Zeus: Dan zal ik die jongeling onder mijn bescherming stellen!

allen af

de keuze van Paris

het gebergte bij Troje

Paris was krachtig en lenig, een jongeling schoon van gestalte.
Peinzend stond hij op de berg, over kloof en dal gleed zijn blik.
Ginds in de verte lag Troje, verder nog glansde de zee.
Plotseling beefde de aarde, hij vernam de stap van een god.
Hermes, de bode der goden, schreed op hem toe, niet alleen,
want lichtvoetig, het gras licht beroerend, volgden in glanzend gewaad
Aphrodite, Athene en Hera, elk godin van de hoge Olympos.
Hui'v'rend zag Paris hen komen, bevreesd voor hun godd'lijke macht.

Hermes komt op gevolgd door de drie godinnen

Hermes: Schone jongeling, vrees ons niet, ziet gij de godinnen staan?
Zij vragen om jouw oordeel, schroom dus niet, zie hen aan
en geef de mooiste deze appel. Zeus beveelt dat jij zult kiezen.
En wees gerust, Zeus' gunst en bescherming zul je niet verliezen!

Paris kijkt de godinnen bewonderend aan en zegt bij zichzelf:

Paris: Welke moet ik nu toch kiezen, even stralend glanst hun huid.
De eerste staat daar trots en statig, de tweede ziet er koeler uit,
maar lieflijk en zacht is de derde. Wordt deze keus van mij verwacht?

Hera: Ik ben Hera, de gade van Zeus, ik deel in zijn goddelijke macht.
Geef mij de appel van Eris, want mijn geschenk heeft grote waarde:
Ik maak je een machtig heerser over het mooiste rijk op aarde.

Pallas Athene: Pallas Athene ben ik, veel wijsheid werd mij gegeven.
Mijn gift is wijsheid en deugd en een roemvol en eervol leven.
Geef je mij de prijs voor de mooiste, dan is dit alles jouw deel!

Aphrodite: Paris, laat je niet verleiden, die beloften lijken veel,
maar vol gevaar is dan je leven. Ik, Aphrodite, de liefdesgodin,
geef jou de mooiste vrouw op aarde als ik win.
Helena van Sparta, de mooiste der vrouwen,
zal jou beminnen en met je trouwen!

Paris peinst en zegt bij zichzelf:

Paris: Ik ben een herder en geen krijger, wat moet ik met roem en eer
als er vrede is in dit land en ik geen macht begeer?
Maar de mooiste vrouw op aarde staat mij wel aan.

tot de godinnen: Dit is de moeilijkste keuze in mijn bestaan,
maar ik kies voor schoonheid en een gelukkig leven
en ik zal deze appel aan Aphrodite geven.

Paris geeft de appel aan Aphrodite

Pallas Athene: Onverstandig, uw ijdele keuze - gekwetst hebt ge mij zeer.
Ik zal uw keuze nooit vergeten en ik eis herstel van mijn eer!

Hera: Ten diepste ben ik hier vernederd en ik zal mij hiervoor wreken.
Mijn haat zal u en de macht van Troje breken!

beide godinnen gaan boos weg

Aphrodite: Uw oordeel verheugt mij en ik zweer bij de Olympos en Zeus
dat ik mijn belofte gestand doe: de mooiste vrouw zal wonen in uw huis.
Gegroet en geluk edele Paris, schoonheid en liefde vergezelle uw weg!

Aphrodite gaat weg

Paris bleef achter vervuld van gedachten aan't goddelijk bezoek.
Eindeloos lang viel het wachten op wat de godin had gezworen.
Met het verstrijken der jaren vervaagde de schone belofte
en hij trouwde Oinone, de dochter van een nimf en de stroomgod Skamander.
Op de tijd door de goden beschikt kwamen edele lieden uit Troje
naar de kudde hoog in de bergen door Paris verzorgd en gehoed.
Hektor, de zoon van de koning, zocht een stier als offer aan Zeus.
De volmaaktste der stieren koos Paris, een dier de oppergod waardig.
En Paris, lenig en krachtig, genood door de hoge gasten,
verscheen op het feest en de spelen en won in de wedstrijd de prijzen.

Paris terug in Troje

speelveld bij Troje, Priamus en inwoners zien toe

Priamus: Wat is de naam van die jongeling die zonet alles won?
Ik zag niet eerder een atleet die zo vaardig alles kon!

Kassandra: Vader, ik weet wie hij is, Apollo liet het mij weten.
Hij is mijn tweelingbroer Paris, of was u zijn bestaan vergeten?

Hekuba: Mijn zoon,.....ik had het kunnen weten, zo lijkt hij op jou.

Priamus: Ik zal hem met vreugde begroeten, mijn vrouw.
Laat hem roepen, dan zal ik hem zijn prijzen geven.

Hekuba: Ik had niet meer durven hopen deze dag nog te beleven....

Paris verschijnt voor Priamus, ook Hektor komt afgunstig dichterbij

Priamus: Welkom mijn zoon, prachtig gestreden, je was snel en vaardig.
De prijzen heb je ten volle verdiend je streed een koningszoon waardig!
Kom mee naar het paleis en gebruik met ons het maal.

priesters fluisteren in Priamus' oor

Onzin, bijgeloof die tekens, ik hecht geen waarde aan die taal.

(zacht) Hektor: Maar de goden hebben laten weten dat Troje in gevaar zal komen!

Priamus: De goden? Nee, een priesteres, een lezeres van darmen en dromen!
Welkom thuis mijn zoon, het is of je nooit bent weggeweest
en je bent juist op tijd voor Hektors bruiloftsfeest!
Dat zullen we weldra vieren nu Andromache is aangekomen
en uit het verre Colchis een goede bruidsschat heeft meegenomen!

allen af

Paris, terug in Troje, werd afgunstig door Hektor bekeken.
Hij, lievelingszoon van zijn vader, werd nu door die vreemde verdrongen.
Maar Paris ging weldra op reis naar het land van de ruwe Achaïers,
Hesione was door hen geroofd, de zuster van Trojes koning,
en hij trok met een vloot er op uit om haar terug naar Troje te halen.
Agamemnon, vorst van Mykene, was het eerste doel van zijn tocht,
vanaf daar was Sparta niet ver, de godin was hij niet vergeten....

bezoek van Odysseus *paleis van koning Priamus*

Andromache: Nadat mijn bruiloft was gevierd en ik woonde in het paleis
bouwde Paris een snel schip en ging daarmee op reis.
Al spoedig hield ik van de levendige stad,
die in zijn hoge tempel de zonnegod aanbad.
Schepen voeren af en aan en vrolijk klonken er gezangen
op een bruiloft of een feest en gasten werden goed ontvangen.
Odysseus werd er graag gezien, als hij het hof bezocht
bracht hij veel verhalen mee, die hij hoorde op zijn tocht.

Priamus: Welkom Odysseus, oude zeerover, kom je de schatting betalen?
Ga zitten en vertel me je wonderlijke verhalen!

Odysseus: Wanneer verlos je me eindelijk van die schatting voor die zeestraat.

Priamus: Dat zal ik doen als jij mij vertelt hoe het in de verre wereld toegaat.
Hoe is het op de eilanden waar de Achaïers regeren?
Zij lokken voortdurend gevechten uit, maar die pogingen wil ik negeren.

Odysseus: Achilles en de zijnen zien oorlog als een spel
en wie daar niet aan meedoet is er niet in tel.
Mij vinden ze maar laf omdat ik vredelievend ben,
hoewel ik beter vecht dan menigeen van hen.

Priamus: Jij woont onder hen. Welke kant zou jij kiezen
als het tot een oorlog kwam, zou ik een vriend verliezen?

Odysseus: Ik zal oprecht proberen mij niet te mengen in zo'n strijd.
Aan één eed ben ik gebonden, al was ik die liever kwijt.
Ik was daar in Sparta toen talloze mannen dongen
naar de hand van een vrouw, de mooiste wellicht ooit bezongen.
Er zou een oorlog uitgebroken zijn als ik geen voorstel had gedaan,
wij troffen een schikking en zwoeren de man die zij koos bij te staan.

Hekuba: Op wie is haar keuze gevallen?

Odysseus: Geen bijster groot held, bijna de minste van allen.
De broer van Agamemnon, Menelaos koos zij.
Zo kreeg hij haar en Sparta er bij!

Priamus: Het is al laat laten wij gaan rusten.

allen af

Paris bereikte het land van de verre Achaische vorsten.
Gekomen in't land der Spartanen bezocht hij 't paleis van de koning.
Menelaos was niet in zijn stad, zijn vrouwe, Helena, ontving hem.
Zodra hij Helena aanschouwde ontstak hij in vurige liefde,
want lieflijk en schoon stond zij voor hem, volmaakt als de liefdesgodin.
Zo schonk ook Helena de schone aan Paris haar enige liefde,
en voerde Paris haar mee op zijn schip naar het verre Troje.

de terugkomst van Paris

bij stadspoort van Troye

Oinone: Ik had met Paris op de Ida een gelukkig bestaan
tot men hem vroeg om mee naar de spelen te gaan.
Hij liet mij achter toen hij naar Troje ging
en ik voelde hoe mij de angst beving
toen hij afscheid van mij nam,
want ik voelde dat hij niet meer bij mij terugkwam.
En hij bleef ook als zoon van Priamus in het paleis.
Toen hij naar Achaia vertrok maakte ik ook de reis
om hem, die ik liefhad, nog eens te zien in de stad daar.
Kassandra herkende mij als zijn vrouw en met een vriendelijk gebaar
vroeg zij mij in het paleis te komen wonen
en sindsdien wacht ik tot zijn schip van de reis terug zal komen.
Nu, na vele maanden, komen de zeilen weer in zicht
en van zijn behouden terugkeer kregen wij snel bericht.
De koning haastte zich naar het schip om zijn geliefde zoon
bij zijn thuiskomst te begroeten met veel eerbetoon.
Er was een vrouw aan Paris' zijde, meegekomen over zee,
onbekend was haar gestalte, gesluierd reed zij naast hem mee.
Bij de stadspoort stopte hij en stapte uit zijn wagen,
nam de vrouw bij haar hand en zag bij ieder de stille vragen.

Priamus: Welkom thuis mijn zoon, is je opdracht geslaagd?

Paris: Beter nog vader dan u had gevraagd.

Hektor: Dan heb je dus Hesione meegebracht!

Paris: Nee, ik breng nog meer mee dan was verwacht.

Paris trekt de sluier weg

Ik stel u allen voor de schoonste van alle vrouwen!
Helena van Sparta kwam mee om met mij te trouwen!

iedereen sprakeloos en verbijsterd

Wel, wordt mijn vrouw welkom geheten in deze stad?

Hekuba: Is zij hier vrijwillig? Ik hoop niet dat jij vergat
dat Trojanen nooit vrouwen onder dwang hebben meegenomen.
Vrouw Helena, zeg mij, ben je hier vrijwillig gekomen?

Helena: Ik smeed je Vrouwe van Troje, neem mij op onder je dak!
De godin zelf ontvlamde mij en je zoon toen hij mij sprak.

Priamus: Maar...vergis ik me...je hebt toch al een echtgenoot?

Paris: Zij trouwde omdat haar stiefvader het haar gebod!
Hij wilde Sparta bezitten, maar de stad was rechtens haar gebied!

Priamus: Ik weet niet veel van dat recht, maar vrouwenrovers zijn wij niet!

Helena: Heer koning, ik smeed u, geef mij in Troje bescherming.
Terwille van uw zoon werd ik een banneling,
werd ik ginds verstoten, was ik tot alles bereid!

Priamus: Dat lijkt mij redelijk... U beroept zich op Trojes gastvrijheid...
Terugsturen naar een echtgenoot die je met geweld opgedrongen is...

Kassandra: Vader, u weet dat zij liegt over die gebeurtenis!
Odysseus heeft ons verteld dat zij die keus zelf heeft gedaan
en dat ook hij moest zweren Menelaos bij te staan
tegen degenen die haar keuze weigerden te aanvaarden!
Blijft deze vrouw hier, dan zal dat ontaarden
in rampspoed en verwoesting van onze stad en ons leven!

Paris: Ik heb altijd geweten Kassandra, dat de waanzin in jou is gedreven!
Helena, let niet op mijn tweelingzus, die waanzinnige profetes,
over de ondergang van de stad leest zij ons steeds de les,
want ons geluk kan zij niet verdragen.

Helena: Wat jammer dat zo'n schoonheid met waanzin is geslagen!

Kassandra: Vader, krijg geen spijt, doe ons geen verdriet,
of ik nu waanzinnig ben of niet,
dozijnen hebben haar met Menelaos zien trouwen uit vrije wil
en dat Paris al een vrouw heeft hield hij ook stil!

Paris: Helena, ik ben niet getrouwd, ik zweer je dat is waar
en zodra ik jou zag vergat ik haar!

Kassandra: Dan ben je een schurk en een stommeling dat je haar vergat!
Vader, deze vrouw brengt oorlog over de stad!

Paris: Luister je liever naar die waanzinnige dan naar je zoon?
Ik verlaat Troje voorgoed als ik hier niet met Helena woon!

Priamus: Hektor, wat vind jij ervan, 'k zou willen dat ik het wist,
met Menelaos en zijn broer wil ik ook geen twist.

Hektor: Voor onze eis Hesione terug te geven zijn zij ook nooit gezwicht.
Het lijkt mij dat er met Agamemnon al een twist ligt.
Welkom in Troje, vrouwe, een vijand van u
is een vijand van mij! Wel broer, tevreden nu?

Kassandra: Wil je voor de vrouw van een ander heel Troje laten branden?
Zie je niet de rook en het vuur en soldaten uit verre landen?

Priamus: Mijn geduld is op, dochter. Ga terug naar het huis van de zonnegod
en bid om betere visioenen! Ik volg het gastrechtgebod.

Hektor: Kalmeer, beste zuster, oorlog is voor Troje geen rampspoed.
We sturen ze jankend terug naar hun land, voorgoed!

allen af

De roof van Helena uit Sparta bracht woede in't land der Achaïers.
Agamemnon, de vorst van Mykene en broer van de smaad'lijk beroofde,
riep op tot de strijd tegen Troje en eiste haar terugkeer naar Sparta.
Geen dreiging bewoog de Trojanen om Helena, geliefde van Paris,
haar verblijf in Troje te weigeren en verworpen werd iedere eis.
Alle vorsten, de eed ooit gezworen, brachten hun legers tesamen
tot een vloot van honderden schepen die zeilde naar't machtige Troje.
Zij trokken hun schepen aan land op de groene en bossige kusten
en de krijgers bevolkten de velden rond de machtige muren der stad.
Zij bouwden van tenten een stad beschermd door aarden wallen
en weldra begon het gevecht, de eerste van velen die volgden.

de belegering van Troje

Eris: Als twist- en krijgsgodin genoot ik vele jaren
van de gevechten en de ruzies die daar bij Troje waren!
Om beurten zweepte ik Achaïers op om de stad aan te vallen
en vuurde ik de Trojanen aan om ze terug te drijven achter hun wallen.
Maar Achilles hield met de zijnen moeiteloos stand
tegen de Trojanen, geleid door Hektors sterke hand.
Negen jaar al zet ik ze aan tot de strijd
en beide kampen zijn al vele helden kwijt.
Nu in het tiende jaar begint er een geweldige twist,
die uiteindelijk de strijd om de stad beslist.
In het Achaische kamp ontstaat een flinke onenigheid
en Achilles, in woede ontstoken om de onrechtvaardigheid
van Agamemnon jegens hem,
vecht niet meer mee, hij weigert met klem!

de woede van Achilles

Achilles alleen

Achilles: Moeder, waarom gaf je mij dit eerloze leven.
Een kort, maar roemvol bestaan was mij door de goden gegeven,
maar Agamemnon heeft mij beledigd en gegriefd!

Thetis komt op

Thetis: Wat scheelt er aan mijn kind?

Achilles: Moeder, ik had graag zijn hoofd gekliefd!
Hij ontnam mij het liefste wat ik had! Ik had hem gedood
als Pallas Athene het mij toen niet verbood.
Maar ik laat mij niet meer krenken!
Moeder, laat Zeus de Trojanen zo lang de overwinning schenken
dat het de Achaiers slecht zal vergaan.
De Atride zal bij mij komen en smeken om hem bij te staan!
U hebt Zeus eenmaal voor grote smaad behoed,
smeeek Hem dat hij dit voor mij doet!

Thetis: Heb wat geduld, mijn zoon, ik wil het proberen.
Weldra zal Zeus van een groot feest terugkeren.
Wacht dus geduldig tot die tijd
en neem zolang niet deel aan de strijd.
Het ga je goed, spoedig zie ik je weer.

Thetis gaat weg

Eris: Het viel Achilles zwaar, keer op keer,
zich niet te mengen in het gevecht.
Maar te groot was zijn woede, te groot was het onrecht!
Zo kropen de dagen langzaam voorbij
tot de terugkomst van Zeus. De God keek niet blij.

op de Olympos

Zeus: Die ellendige oorlog om Troje kan ik maar niet tot een eind brengen.
Dat de anderen er zich tegen mijn wil in mengen
ondermijnt mijn hoogste gezag. Ik moet mij er op bezinnen
welke van de twee kampen ik zal laten winnen.

Thetis: Wee mij, Zeus schijnt niet erg vrolijk te zijn,
maar voor Achilles moet ik gaan, te groot is zijn pijn.

tot Zeus: Vader van de goden en mensen, wilt gij mijn bede vervullen,
dat voor de eer van mijn zoon de Achaiers zo lang verliezen zullen
dat Agamemnon het onrecht ongedaan zal maken.

Zeus: Spreekt gij mij nu ook al aan over deze oorlogszaken!
Ik begin de tweedracht tussen Hera, mij en de andere goden te haten!
Duik maar snel terug in zee, voordat ze ons samen zien praten!

bezint zich

Hoewel, eenmaal hebt ge mij een bespotting bespaard.
Ik buig mijn hoofd en willig je bede in, jouw dienst was het waard.

beiden af

Zeus overdacht zijn belofte en hij zond Agamemnon een droom met de oproep de wapens te grijpen, daar Troje ten onder zal gaan. Na't ontwaken ontbood hij zijn vorsten en onthulde de oproep van Zeus, maar het leger was moe van het vechten en de jaren zo ver van hun huis. Slechts Odysseus wist dringend te spreken en opnieuw de strijdlust te wekken.

oproep van Odysseus

Odysseus: Mannen, jullie zijn moe van die jaren wachten en vechten, maar bedenk, als wij de strijd nu niet beslechten, zullen wij door een roemloze terugkeer onszelf slechts bedotten, want ons volk en ieder die hielp zal ons daarom bespotten! Weet nog de tekenen van Zeus toen wij vertrokken: Vecht negen jaren moedig en onverschrokken, dan zal in het tiende jaar de machtige vesting vallen! Mannen houd vol, Trojes rijkdom is dan voor jullie allen!

Opnieuw was de strijdlust gewekt, een vechtlustig leger trok samen op het slagveld beneden de muren van het rijke en sterke Troje. Slechts Achilles, gekwetst en vernederd, streed in dit leger niet mee. Ook het leger uit Troje kwam nader en de vlakte was weldra gevuld met glanzend en blikkerend koper, de speren tot treffen bereid. Menelaos drong op uit de rijen en hij riep met krachtige stem:

tweegevecht tussen Menelaos en Paris

Menelaos: Paris, zoon van Priamus, jij roofde mijn vrouw!
Daarom is mijn twist niet met Troje maar met jou.
Ik daag je uit om samen deze oorlog te beslechten,
wij zullen in een tweekamp om de overwinning vechten!
Helena komt degene toe die hierin overwint
en wij zullen allen zweren dat deze uitslag ons bindt.
Na ons beider tweegevecht varen wij, Achaiers, hier vandaan
en zal er tussen Troje en ons weer vrede bestaan.
Wat is hierop uw antwoord?

Paris: Wel broer, wat wil je dat ik doe?
(tot Hektor) Zij zijn net als wij deze lange oorlog moe.

Hektor: Aan jou is de keuze, ik wil je niet dwingen,
ik zou hem een toontje lager laten zingen.

Paris: Ik neem de uitdaging aan, wat het mij ook kost,
dan is de stad daarna van oorlog en ellende verlost.

Hektor: Het verheugt mij, broer, dat je die tweekamp aan wilt gaan.

Paris: Ik geef u mijn antwoord: ik neem de uitdaging aan!

Een plechtig bestand werd gesloten en offers gebracht aan de goden,
geen wapen zou worden geheven, de tweekamp besliste de strijd.
Beiden betraden het strijdperk, het glanzende zwaard in hun hand.

Menelaos: Zeus, laat mij hem straffen, hij, die mij beledigd heeft!

Menelaos slaat zijn zwaard aan stukken

Wrede Zeus, wat heb ik u misdaan dat u mij de zege niet geeft!

Menelaos grijpt Paris bij de helm, kinband breekt en Aphrodite neemt Paris in een nevel mee

Waar is hij gebleven, is hij gevlucht misschien?

Heeft hij zich verborgen? Wie heeft hem gezien!

Hektor: Ook wij begrijpen niet waar hij gebleven is!

Menelaos: Het is wel duidelijk dat ondanks deze gebeurtenis
mij de zege toekomt! Lever mij dus Helena uit
alsook de schatten die hij meenam als buit!

Trojanen beraadslagen

hervatting van de strijd

op de Olympos

Zeus: Nu dan, die oorlog is dan toch tot een eind gekomen!
Menelaos heeft gewonnen en Paris is meegenomen
door Aphrodite terug naar zijn paleis en zijn bed.
Is iedereen nu tevreden? Zelfs zijn leven is gered!

Hera: Heeft Menelaos overwonnen? Paris is niet eens gedood
en mijn eer is niet hersteld sinds ik tot vernietiging besloot.
Ik ben niet tevreden voordat de stad is weggevaagd!

Zeus: Er zijn om die stad tussen ons al teveel woorden aan gewaagd.
Ik geef je de vrije hand, maar hoe laat ik de strijd weer ontbranden?

tot Pallas Athene

Ga, dochter, naar een der Trojanen, geef hem een wapen in handen
en laat hem de eed verbreken.

Pallas Athene naar Pandarus de boogschutter

Pallas Athene: Pandarus, verwerf roem en eer!

Richt je pijl op Menelaos en mis ook niet deze keer.

Paris zal je rijkelijk belonen!

Pandaros spande zijn boog, de gevederde pijl trof zijn doel.
Menelaos, gewond aan zijn zijde, keek verbaasd naar het stromende bloed
en een kreet ontsnapte zijn keel: de heilige eed was verbroken!
Verwoed nu ontbrandde de strijd en de legers besprongen als wolven
elkaar op de glooiende vlakke, de goden vuurden hen aan.
Aphrodite, Apollo en Ares, zij hielpen de strijders voor Troje
en Poseidon, Athene en Hera, zij schoten Achaia te hulp.
Aphrodite en Ares, gewond, verlieten het bloedige slagveld,
ook Athene en Hera vertrokken, beneden luwde de strijd,
zodat Hektor het strijdperk verliet om in Troje verslag uit te brengen.

PAUZE

Hektor in Troje

Hektor in het paleis

Hekuba: Hektor, mijn zoon, kom wat rusten,
ik laat wat wijn brengen, dat zul je wel lusten.

Hektor: Nee moeder, ik kan geen wijn drinken als de anderen buiten strijden.
Maar roept u de vrouwen om ze naar de tempel van Athene te leiden
en smeeke de godin zich te ontfermen over de stad.
Ik moet weg, ik zoek Paris, ik denk dat hij de strijd vergat.

Hektor naar het huis van Paris

Paris: Je ziet broer, ik ben mij aan het kleden, ik trek net mijn harnas aan.

Hektor: Ja, ik zie het, je zoekt net uit wat je het mooist zal staan!

Helena: Hektor, lieve zwager, ga even zitten en verfris je vermoeide gezicht.
Het spijt mij dat ik zoveel onheil heb gesticht,
zoveel ellende, waar ik mij niet meer mee verzoen.
Zeg mij toch, wat moet ik doen?

Hektor: Zorg er voor dat Paris naar het slagveld gaat,
of wil je dat hij in Troje voor lafbek staat?

Paris: Je hoeft mij niet de les te lezen!
Ik ben zo klaar ik zal de strijd niet vrezen.

Hektor loopt verder naar zijn huis

dienares: De meesteres is met uw zoon naar de poort gegaan.
Zij had angst om u en wilde u gadeslaan.

Hektor ontmoet Andromache bij de poort

Andromache: Waar was je toch, Hektor, ik waande je dood!
Ik keek naar de strijd, mijn angst was zo groot,
want mijn ogen zochten jou op al die plekken
en ik kon je tussen de strijdenden nergens ontdekken!
Blijf je nu even bij mij, je ziet zo moe.

Hektor: Je weet dat ik dat het liefste doe,
maar dat kan nu niet, maak je niet te veel zorgen.
Mijn noodlot kan mij vandaag treffen of morgen,
maar komt het, dan kan ik het niet ontlopen.
Daarom strijd ik nu en nog lang mag ik hopen!

Paris: Die woorden van daarnet zet ik je nu betaald,
je ziet, ik heb je nog vóór het slagveld ingehaald!

godengesprek

Apollo: Wat doet de machtige Pallas Athene weer van de Olympos afdalen?
Zijt gij bang dat de Trojanen teveel Achaiers door Hades laat halen?

Pallas Athene: Spot niet, laten wij liever overleggen over deze zaken,
hoe wij aan dit moorden een einde kunnen maken!
Troje moet weliswaar ten onder gaan,
maar ik zag dat liever anders gedaan.

Apollo: Nu, misschien kan Hektor een der vorsten uitdagen,
hij zal nog niet sterven, kan dat u behagen?

Buiten hief Hektor zijn lans, in de stilte die viel op het slagveld
riep hij op tot een tweestrijd met hem en het lot viel op Ajax de grote.
Zij streden tot laat in de avond en waren gewaagd aan elkaar.
De duisternis scheidde de strijders, zij staakten de strijd onbeslist.
De dagen daarna vlamden vuren om de doden met eer te verbranden
en Achaiers, Trojanen en Goden overlegden hoe verder te gaan.

de Achaiers worden in het nauw gedreven

op de Olympos

Zeus: Vandaag geef ik Troje het gewin
en los ik mijn belofte aan Thetis in.
De anderen moeten op de Olympos blijven
wanneer ik de Achaiers in het nauw laat drijven.

tot de goden Luister, wie van jullie vandaag die stervelingen bijstaat,
zal ik ten strengste straffen voor die daad.
Ik slinger hem in de Tartaros zo diep onder de grond
als hij er ooit in de hemel boven stond.
En mocht iemand twifelen aan mijn almacht,
dan daag ik hem uit zich te meten met mijn kracht!

goden kijken elkaar verschrikt aan

Pallas Athene: Wij zullen doen wat gij gebied
en steunen vandaag die strijdenden niet.
Maar gij zult ons vast wel willen toestaan,
opdat ze niet ten onder zullen gaan,
de Achaiers moed in te spreken.

Zeus: Dat sta ik toe wanneer hun vertwijfeling is gebleken!

Zeus reed gezwind naar het slagveld en zijn bliksem bracht schrik en verwarring in het Achaische kamp, dat gevaarlijk in't nauw werd gedreven. De Trojanen bedreigden de schepen, schoten met brandende pijlen en weldra sloegen de vlammen uit de romp van de eerste schepen. De Achaiers, de wanhoop nabij, vroegen 's avonds Achilles om hulp.

oproep aan Achilles

in de tent van Achilles

Odysseus: Edele zoon van Peleus, held, trots en fier,
zie, onze ondergang dreigt, tegenspoed brengt ons hier.
Hektor brengt ons, geholpen door Zeus, in groot gevaar!
Help ons, maak een groots gebaar
en strijd mee, overwin je trots en je haat.
Wellicht is het voor ons nog niet te laat!
Verzoen je met Agamemnon, hij wil zich voor je buigen
en met rijke geschenken aan jou zijn spijt betuigen!

Achilles: Ik moet je betoog met nee beantwoorden,
want ik haat hem en zou hem het liefst vermoorden!
Eenmaal heeft hij mij, ik die hem toegewijd was, bedrogen,
mijn vertrouwen in hem is voorgoed vervlogen!

Odysseus: Zelfs de goden kennen vergeving en barmhartigheid.
Laat je boosheid varen en aanvaard zijn spijt.

Achilles: Het past u niet voor de Atride te smeken!
Ik besluit morgen of ik mijn kamp op zal breken!

Ajax: Wij brengen uw boodschap aan de Mykeense vorst.
Achilles, gij draagt een hart van steen in uw borst.
Hoe kunt gij weigeren, onze nood is zo groot!

Achilles: Ik kan niet anders, maar ik wenste mijzelf dood!

De ochtend dook op aan de einder en de strijd laaide op, fel en hevig.
Machteloos zagen de goden dat Zeus deze dag had bestemd
om Achaiers opnieuw te bestraffen tot de rand van't verderf was bereikt.
Patroklos, de vriend van Achilles, was bedroefd om het leed van de zijnen.

Achilles: Wel Patroklos, als een klein meisje vergiet jij je tranen,
toch niet om die vorsten van Argos die zich zo hoog verheven wanen?

Patroklos: Ach Achilles, zie om je heen, de besten van ons zijn gewond.
Ik wilde dat jouw hart de taal van vergiffenis verstond.
Maar leen mij jouw wapenuitrusting en jouw mannen
om de Trojanen uit ons kamp te bannen.
Wellicht jaagt jouw uitrusting hen schrik aan.

Achilles: Mijn wrok tegen die zoon van Atreus belet mij zelf ten strijde te gaan,
maar ik wens niet de ondergang van allen.
Leen mijn uitrusting en manschappen om hen aan te vallen
en hen uit het kamp te verdrijven.
Patroklos, beloof mij uit de buurt van Hektor te blijven!

de dood van Patroklos

Als wespen, verstoord in hun nest, geleid door de dapp're Patroklos
gehuld in Achilles' gestalte, zwermde de manschappen uit
en joegen het leger van Troje van de schepen tot ver uit het kamp.
Patroklos, van strijd lust vervuld, joeg hen na tot de muren der stad.
Daar werd het noodlot vervuld door Hektor, die vocht bij de poort.
Want Hektor drong, zodra hij de dapp're Patroklos gezien had,
zich dwars door de rijen tot voor hem en hij stak hem zijn vlijmscherpe werpspies
onder in't weke van zijn buik dat de koperen punt er doorheen drong.
Stervend zonk hij ter aarde en een kreet ontsteeg de Achaïers.
Zwak nog klonken zijn woorden: Achilles zal wreken mijn dood!
Het bericht van de dood van zijn vriend vervulde Achilles met smart.

de wraak van Achilles

Achilles treurt bij het water

Achilles: Ik heb Patroklos de strijd in gezonden, mijn wrok was te groot.
Nu is hij gestorven, mijn beste vriend is dood!

Thetis: Wat is er gebeurd mijn zoon, waarom heb je zo'n verdriet?
Heeft Zeus je wensen niet vervuld, smeekte Agamemnon je niet?
Dat hij zijn fout teniet wilde doen heeft hij toch niet verhuld?

Achilles: Het is waar moeder, dit alles is vervuld,
maar wat heeft het allemaal nog voor waarde,
Patroklos, mijn beste vriend, ligt dood ter aarde!
En Hektor loopt met mijn wapenuitrusting te pronken
die de goden eens mijn vader schonken!
Ik wil me alleen nog op hem wreken!

Thetis: Je weet toch, mijn zoon, dat uit jouw lotsvoorspelling is gebleken
dat jij kort na Hektor het rijk van Hades zult binnengaan!

Achilles: Dat kan wel zijn moeder, maar ik kan zo niet langer bestaan!
Ik zweer u, Patroklos zal niet alleen bij Hades in het donker dwalen,
welke prijs ik daarvoor ook moet betalen!

Thetis: Hektor heeft je uitrusting, je moet het slagveld nog niet betreden.
Ik vraag Hephaistos om vannacht een nieuwe voor jou te smeden.
Morgenochtend is hij klaar en kom ik hem brengen.

de dood van Hektor

Achilles beweende zijn vriend en verzoende zich met Agamemnon.
En 's ochtends, gehuld in zijn harnas en gewapend met werpspies en zwaard,
vocht hij als een razende god, de Trojanen vertwijfeld verdrijvend.
Hektor wachtte hem op voor de poort in de muur rondom Troje.
Zijn hand omklemde het zwaard en moedig besprong hij zijn vijand.
Achilles wierp krachtig zijn lans, de koperen punt van het wapen
trof de keel van de dappere Hektor, die doodlijk gewond in het stof viel.
Het lichaam, de wraak voor zijn vriend, nam hij mee naar zijn tent in het kamp.

in Troje

Andromache: Stook het vuur op en maak het badwater voor Hektor heet!
Wanneer hij van het slagveld komt is hij moe en bezweet.
Wat wordt er verschrikkelijk geschreeuwd daar beneden!
Dat is om Hektor, hij heeft tegen Achilles gestreden!

gaat naar de muur

Nee! Is dat Hektor bij Achilles wagen?
Hij is dood! Hoe moet ik dat verdragen?

berustend

Hektor, in het huis van Hades moet je nu verder leven.
Je kleine zoon en ik zijn alleen achtergebleven.
Wie beschermt ons nu, wie zal je nu met offergaven
aan het vuur overgeven en je eervol begraven?

bij de goden

Apollo: Wat zijt gij voor goden, mag Achilles, die wreedaard,
uit haat de doden zo onteren, was Hektor zo weinig waard?

Zeus: Hektor was een van de besten, het doet ook mij verdriet.
Wat Achilles doet onteerd hem en bevalt mij niet.
Iris, ga naar zijn moeder Thetis en laat haar komen!

Thetis komt

Ik heb u laten roepen, want uw zoon overlaadt zich met smaad.
Breng hem mijn bevel dat Hektors lichaam naar Troje teruggaat,
zodat zij het eervol kunnen begraven.
Ik laat Priamus het hem vragen en komen met rijke gaven.

bij Achilles

Thetis: Hoe lang kwelt gij uzelf nog, want nog maar kort is uw leven.
Zeus geeft u een gebod: Gij moet uw haat opgeven
en Hektors lichaam uitleveren als Priamus er om vraagt.

springt woedend op maar bezint zich

Achilles: Zij kunnen Hektor komen halen omdat het Zeus behaagt!

Iris bij Priamus

Iris: Vrees niet, koning Priamus, ik breng u van Zeus een bericht.
Achilles zal u Hektor teruggeven, hij is voor de goden gezwicht.
Neem rijke geschenken mee en iemand om de wagen te rijden.
Zeus zendt u Hermes om u te begeleiden.

Priamus gaat op weg naar het kamp

Hermes: Eerwaarde grijsaard, wat heeft u hierheen gebracht?
Nu de edelste held is gevallen ontvlucht u in de nacht?

Priamus: Als u uit het kamp komt en de weg daar kent,
dan smee ik u, breng mij naar Achilles' tent.

Hermes: Daar is zijn tent, ik heb dit met genoeg gedaan,
maar u moet alleen naar binnen gaan.

Priamus gaat de tent binnen, Achilles springt verwonderd op

Achilles: U waagt het, koning Priamus, zelf in mijn kamp te komen!?
De goden beschermen u goed, of ik moet dit dromen!

Priamus valt op de knieën

Priamus: Achilles, zie mij aan, een vader zo oud als de uwe, hier neergeknield.
Ik had vele zonen waar ik veel van hield.
Hektor, de beste, hebt gij mij afgenomen
en om hem mee terug te nemen ben ik bij u gekomen .
Ik smee u, geeft hem mij, ik geef u vele geschenken,
dan kunnen wij hem met ere gedenken.

Achilles: Ik bid u, ga hier zitten, ook u hebt veel leed ondervonden,
maar wij moeten allen dragen wat de goden ons zonden.
Geniet in mijn tent onderdak voor vannacht,
morgen wordt uw zoon naar Troje gebracht.

Troje nam afscheid van Hektor en Achilles eerde zijn vriend.
De vuren vlamden een dag in het eervolle afscheid der helden,
een feestmaal en spelen begeleidden de doden naar't duistere rijk.
Achilles bracht Troje in't nauw na de nieuwe hervatting der strijd.

de dood van Achilles

Achilles voor Troje

Achilles: Trojanen, maak je op voor je laatste gevecht,
ik licht de poort uit de muur en de strijd is beslecht!

Apollo: Achilles, stop dit gevecht, drijf Troje niet verder in het nauw!
Tart de onsterfelijken niet, deze taak is niet voor jou!

Achilles: Daag je mij uit Apollo, om het op te nemen tegen de goden?
Ga weg, anders treft jou mijn speer, al kan ik je niet doden!

Achilles roept naar de Trojanen
Wie heeft de moed nog te vechten, wie pakt zijn kans?
Ik zal hem graag vellen met de punt van mijn lans!

Apollo schiet via Paris de dodelijke pijl in de hiel van Achilles
Ah, wie schiet daar die pijl, wie is die lafaard,
kom hier, dan tref ik je, zodat je naar Hades vaart!
Ach, mijn moeder heeft het voorspeld
dat Apollo's pijl mij voor de poort van Troje vel!

Een hevig gevecht om Achilles brak los voor de Skaiische poort,
maar Zeus zond zijn donder en bliksem om het lichaam van hem te ontzetten,
zodat het Achaische leger in hun kamp de dode kon eren.
Toen de held naar gebruik werd geëerd klonken kreten van jammer en smart.

twist om de wapenrusting

in het achaische kamp

Thetis: Wij allen hebben een ondraaglijk verlies geleden.
Laat nu de besten van jullie naar voren treden,
zij, die daar vechtend om zijn lichaam te beschermen, bleven.
Ik zal aan de beste de kostbare wapenrusting van Achilles geven.

Ajax en Odysseus komen naar voren

Ajax: Door wat voor demon ben jij bezeten
dat jij je, Odysseus, met mij durft te meten!
Ik heb het lichaam en de wapens alleen naar het kamp gedragen,
zoveel kracht heb jij niet eens, als je het al zou wagen!
Jij gedroeg je, dat weet ieder, beslist niet onverschrokken,
het liefste had jij je aan deze oorlog onttrokken!

Odysseus: Waarom gebruik je zoveel woorden, zinloos als los zand.
Je weet toch Ajax, dat de ware kracht zit in het verstand.
Daarmee kies je de juiste woorden in het overleg
en zet je ook in de strijd de goede koers uit onderweg.
Mijn schranderheid heeft ons meer voordeel gebracht
en is van meer nut dan domme kracht!
Bovendien was zonder mij Achilles niet in Troje geweest.
Wie komt zijn wapenrusting toe? Ik denk aan mij het meest.

De vorsten beraadden zich lang en zij wezen Odysseus de prijs toe.
Ajax kookte van woede, zijn bloed bruiste wild door zijn aderen.
'sNachts greep hij werpspies en zwaard om Odysseus en vorsten te doden,
maar Pallas Athene greep in en hij koelde beneveld zijn woede
op een kudde van grazende schapen, die hij aanzag voor vorsten en krijgers.
Weer bij zinnen zag Ajax de slachting en hij schaamde zich zo voor zijn daad,
dat hij daarmee niet langer kon leven en hij wierp zich in't scherp van zijn zwaard.
Opnieuw viel een held te betreuren, de zege leek verder dan ooit.

de dood van Paris

Eris: Hoezeer ik ook mijn best deed het strijdvuur aan te blazen, het lukte niet, want de priesters die de tekens lazen, lieten eerst Philoktetes van het eiland Lemnos halen, want zonder diens boog en pijlen, zou iedere aanval falen. Lang geleden had hij die van Herakles gekregen, die pijlen waren dodelijk, niets hield ze tegen. Ik kreeg toch weer mijn zin, toen hij voor Troje verscheen en een van Herakles' pijlen trof Paris in zijn been.

Paris gewond in het paleis in Troje

Paris: De pijl die me gisteren trof maakte een vreemde wond, hij klopt en brandt en steekt, hoewel je hem goed verbond.

Helena: Ik heb van wonden niet heel veel verstand, maar er lijkt mij hier meer aan de hand. Cassandra is een goede genezeres, ik zal haar halen, zij is vast bezig hier in een van de zalen.

gaat weg en komt met Cassandra terug

Kassandra: Ik heb ergere wonden gezien, maar dit ziet niet goed. Hij is te ziek, zijn been is te rood en te dik is zijn voet. De wond is gesloten en al gaan ontsteken, de genezers hebben zich er gisteren toch op verkeken.

Helena: Kan er niets worden gedaan, jij hebt toch toverkracht!

Kassandra: Helaas geen genezende kracht, maar wacht... de rivierpriesteres Oinone, die is daarin bedreven, ik denk dat alleen zij nog uitkomst kan geven. Ik zal naar haar toe gaan en het haar vragen, offer jij aan Aphrodite om haar te behagen.

Kassandra bij Oinone

Kassandra: Oinone, ben jij het, ik had je nauwelijks herkend.

Oinone: Jij bent.....Kassandra, de prinses, ik zie dat ook jij verandert bent. Vrouwe, waarmee kan ik je van dienst zijn?

Kassandra: Ik kom voor Paris, mijn broer, hij is stervende en heeft veel pijn. Een giftige pijl heeft hem getroffen, moet ik nu vrezen. Jij bent een bekwaam genezeres, wil jij komen en hem genezen?

Oinone denkt na

Oinone: Vrouwe Kassandra, voor mij stierf Paris toen ik het paleis verliet. Ik heb veel geleden onder dat verdriet, hij heeft nooit meer om mij of mijn zoon gegeven. Voor mij is hij dood, ik breng hem niet meer tot leven.

Kassandra: Ik begrijp je bitterheid en haat om wat hij heeft gedaan,
maar wil je niet om wille van mijn moeder gaan?
Zij heeft al haar andere zoons verloren.

Oinone: Het is zinloos, als priesteres kan ook ik de goden horen.
Ik draag geen schuld aan zijn dood, het is zijn lot, ik heb geen spijt.
De goden zijn vertoornd Kassandra, breng jezelf in veiligheid!

Toen Kassandra in Troje terugkwam klonk geweeklaag alom in het paleis.
Paris was juist gestorven en ieder was diep in de rouw.
Van de man die het ongeluk bracht werd eervol afscheid genomen.

het houten paard

in het achaische kamp

Pallas Athene: Odysseus, luister naar mijn plan waarmee de strijd wordt beslist.
Bouw een houten paard en neem de stad door list
door de dapperste Achaiers te verbergen in het dier.
Breek daarna het kamp af en vertrek dan met alles van hier.
Zorg dat de Trojanen het paard de stad binnen halen,
dan zal het lot de verdere loop bepalen.

in Troje

Kassandra: De Achaiers varen weg, zij bouwden een houten paard.
Is het een offer aan Pallas Athene voor een behouden vaart?
Ik zag het grote paard al eerder in mijn dromen,
uit het binnenste zag ik een rij van krijgers stromen!
Is dit geweldige gevaarte toch gewoon een list?
Maar niemand gelooft mijn woorden hier, altijd worden zij betwist.

Trojanen bij het houten paard

Priamus: Wat hebben zij een wonderlijk gevaarte gebouwd!
Waar zou dat voor dienen, is het wel vertrouwd?
Kijk iemand heeft zich er onder verborgen.

Sinon wordt bij koning Priamus gebracht

Vertel mij wat dit alles betekent op deze wonderlijke morgen!

Sinon: De Achaiers zijn vertrokken omdat de gunst van de godin hen verliet
en voor een behouden thuisvaart bouwden zij, zoals gij ziet,
voor hun verzoening met Pallas Athene, dit grote houten paard.
Haar gunst was de Achaiers zelfs mijn leven, een mensenoffer, waard.
Maar ik wist te ontsnappen en verborg me onder de poten
en ik smeed u, neem mij op, want ik ben door mijn eigen volk verstoten.
Vernielt gij het paard, wat zij hopen, dan vertoornt gij de godin
en zij bouwden het met opzet zo groot, want dan kan het uw stad niet in.
Zij wilden, dat alleen zij Haar gunst ontvangen zouden,
uw stad moest de bescherming van Pallas Athene worden onthouden.

Priamus: Ik denk dat ik in uw woorden de waarheid beluisteren kan.
Ja, ik hecht wel geloof aan de woorden van deze man.
Laten wij het paard de stad in brengen, dit verzoeningsteken,
dit geschenk is het wel waard een stuk uit de stadsmuur te breken.

Kassandra: Zien jullie dan de weg naar Hades niet,
de stad staat in brand, overal is ellende en verdriet!
Uit de buik van het paard zie ik de krijgers komen,
vuur en bloed door de straten van Troje stromen!

Priamus: Kassandra, ga heen, dit verhaal hebben we van jou te vaak gehad.
Trojanen, breng het paard binnen de muren van de stad!

de verwoesting van Troje

Met gejuich werd het paard nu versleept en een stuk uit de stadsmuur gesloopt.
Tot diep in de nacht was het feest en beneveld viel ieder in slaap.
Op de muur ontstak Sinon een vuur, het signaal voor het wachtende leger
en spoedig verschenen de schepen en verlieten de krijgers het paard.
De Trojanen, verrast in hun slaap, hadden nauwelijks verweer op de aanval
en weldra brandde de stad waarin menig Trojaan nu de dood vond.
Geen man in de stad bleef in leven, alle rijkdom der stad werd geroofd,
slechts de vrouwen daar werden gespaard en gevoerd naar het verre Achaia.
Nog dagenlang brandde het vuur en de stad werd volledig verwoest.

EINDE